

Οι περιπέτειες του Οδυσσέα

Τάξη Γ'1

11^ο Δημοτικό Σχολείο Αγ. Δημητρίου.

Ο καλύτερος τρόπος εμφέδωσης της γνώσης είναι
η βιωματική πρόσληψη και η διαδραστική επαφή με
το μάθημα.

Μαθαίνω Ιστορία, όταν κάνω Ιστορία.

Η δασκάλα της τάξης
Παυλίνα Όλγα

Οι Περιπέτειες του Οδυσσέα

Εισαγωγή

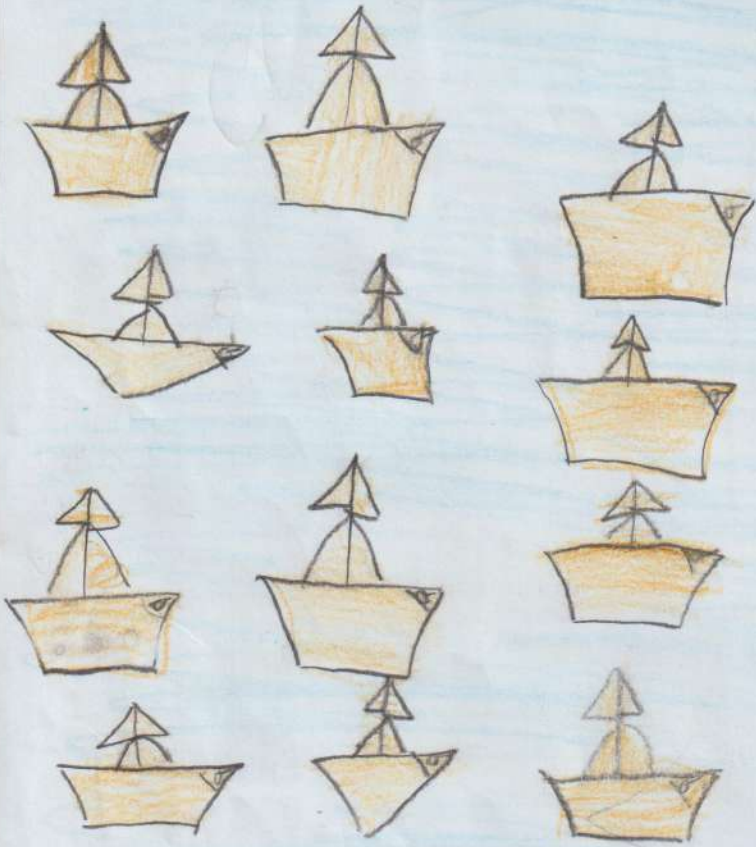
Αφού έπεσε η πόλη του Πριάμου και τέλειωσε ο δεκάχρονος Τρωικός πόλεμος, ξεκίνησαν τα πλοία των Αχαιών, για να γυρίσουν στην πατρίδα. Όμως, οι θεοί του Ολύμπου ήτανε θυμωμένοι, γιατί μέσα στην Τροία οι Αχαιοί έκαψαν τους ναούς τους. Γι' αυτό τους έστειλαν ανέμους δυνατούς κι άγρια θαλάσσοταραχή, για να δυσκολέψουν το ταξίδι τους. Όλοι όμως γύρισαν χρήχαρα στα σπίτια τους. Μόνο ο Οδυσσεύς, ο πολυμήχανος βασιλιάς απ' την Ιθάκη, περιπλανήθηκε δέκα ολόκληρα χρόνια σε θάλασσες και σε χώρες μακρινές και πέρασε πολλές θαλαπυριές, ώσπου να γείσει στην Ιθάκη, την πατρίδα του. Τις περιπέτειες του Οδυσσέα μέχρι την επιστροφή του στην Ιθάκη μας τις λέει ο Όμηρος στο έργο του «Οδύσσεια».

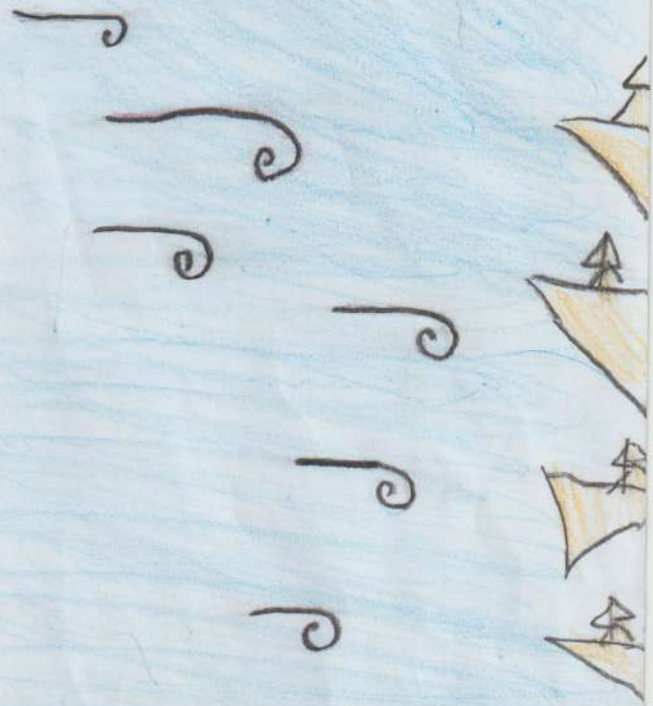
Α

Σεους Μικονες, σεους ΛωτοΓαίους
και σεους Κόκλωπες

Ο Οδυσσεύς, έφυγε με δώδεκα
καράβια από την Τροία.

Οι άγριοι άνεμοι έσπρωξαν
τα καράβια στη χώρα
των Κικόνων.

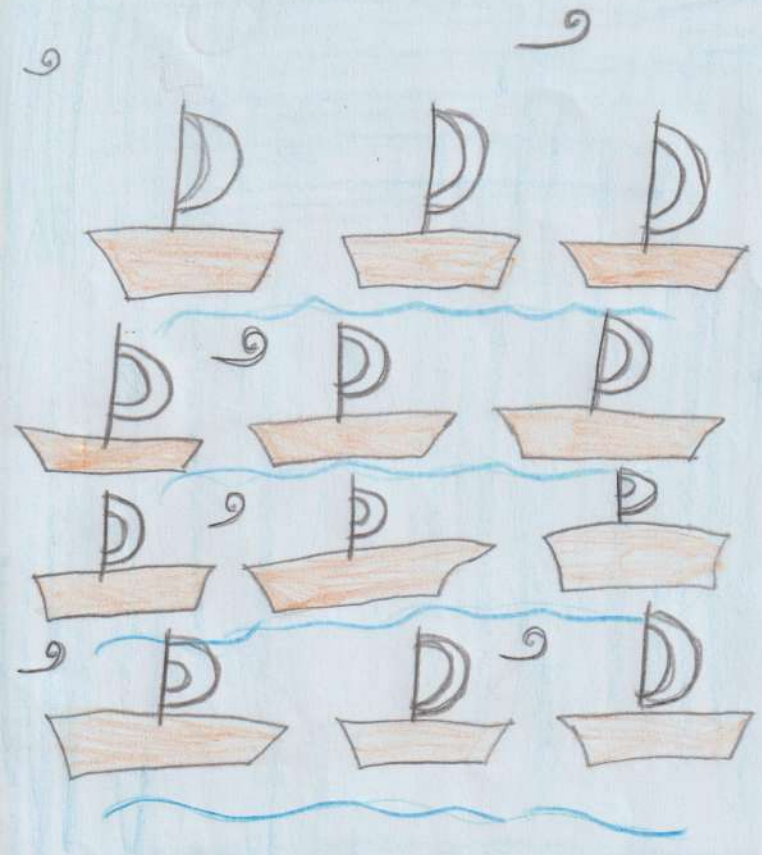

Ο Οδυσσεύς και οι σύντροφοί του
αρπαξαν από τους Κίκονες
ζωά και γλυκό κρασί
και έφαγαν. Μόλις
τους είδαν οι Κίκονες
ξεκίνησε
άγρια μάχη.

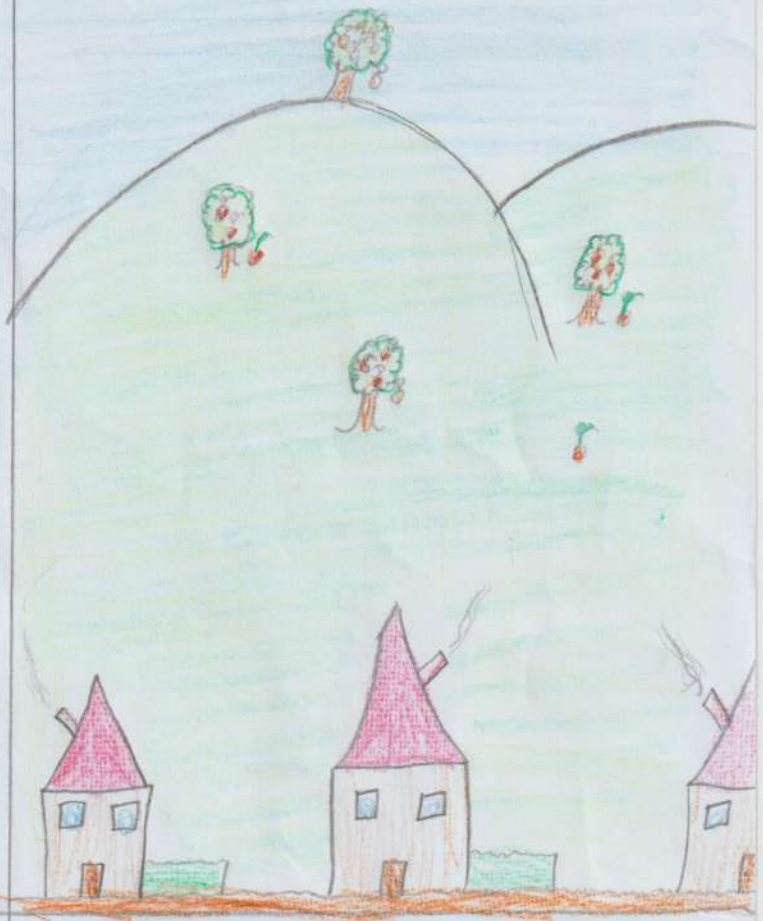

Πολλοί πολεμιστές
σκοτώθηκαν κι οι άλλα
μπήκανε στα καράβια
χρήγαρα κι έφυγαν μέσα
σε άγρια καταιγίδα.

Ταξίδεψαν νότια ως τον κόβο Μαλέα.
Βοριάς έσπρωξε τα καράβια στην
Αφρική.

ΣΤΗ ΧΟΡΑ ΤΩΝ ΛΟΤΟΦΑΓΩΝ

Ο Οδυσσεύς έσπειλε τρεις απ' τους συνεργούς του
να δουν τι άνθρωποι ζούσαν σ' αυτή τη χώρα.
Εκείνοι τους έδωσαν λωτούς, που ήταν φρούτα
μαγεμένα!

Μέρες πολλές ταξίδεψαν και έφτασαν στο νησί των Κυκλάδων.

Μόνο το πλοίο του Οδυσσέα πάθησεν.

Η σπηλιά του Κικλώνα

Ο Πολύφημος, ο γιος σου Ποσειδώνα.

Ο Οδυσσεύς, ο Πολυμήχανος,
Πῆρε ἓνα μακρὺ κλαδί, τὸ ἔξυσε
καὶ τὸ ἐκρυψε σὺς σάχτες.

Ο Παύσημος έφερε δύο συ-
ντρόφους.

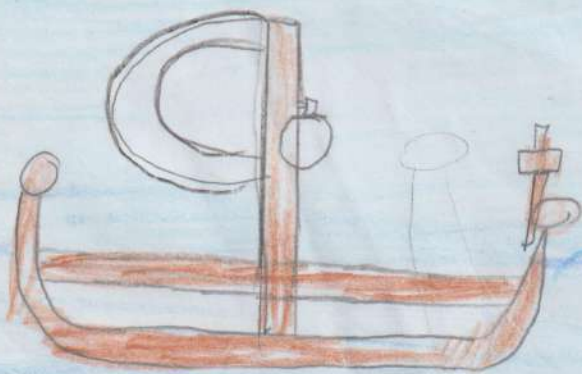
101
Στοι Αίοιο, σπουδαι Παιστροφόνες
και στο γησὶ εἰς Κίρκης

Φεύγοντας στο νησί του Αιόλου

Ο Οδυσσεύς έκρυψε το ασκί στο κατάρτι.

Οι σύντροφοι ανοίγουν το ασκί καθώς ο Οδυσσεύς κοιμόταν.

Ἐσοι, οἱ ἀέμοι ἐσπρωξάι τὰ καράβια μακριὰ σὴν γῆν ὡς Λαισερυφόωσι.

Υπήρχε, στα λιμάνια εκεί και τα
εγείρεκα καραβία μέσα.

Μόνο ο Οδυσσεύς με
το καράβι του έφευγαν έξω

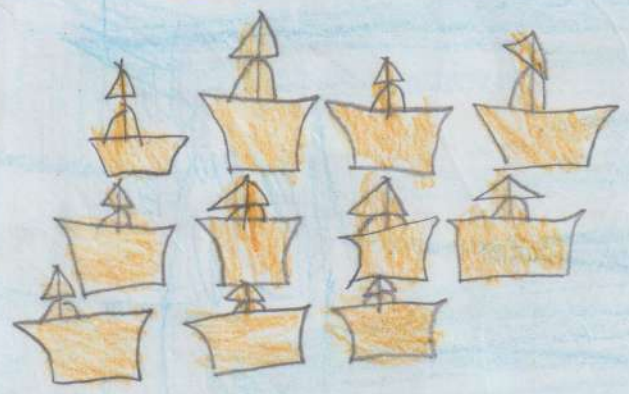
Οι Λαιστρυγόνες ήταν α-
γριοί και ψηλοί σαν γίγαντες
κι αρπαζαν βράχια και τα
έριχναν στα πλοία.

Τρώγοντας όλους τους αν-
θρώπους που ήταν μέσα στα
πλοία.

Μόνο ο Οδυσσεύς με του συ-
νεργούς του φλιεψατ κι έφυ-
γαι από τη θη τους.

Οι άνεμοι τους έριξαν μετά στο νησί της
 μάγισσας Κίρκης. Ο Οδυσσεύς έστειλε
 μερικούς από τους συντρόφους του να πάνε να
 ρωτήσουν πού βρίσκονταν.

Η Κίρκη πρόσφερε ένα μαγικό ποτό
 στους συντρόφους και αμέσως μετά τους
 έκανε χοιρούκια.

Ήρθε η
 ώρα για σας
 και να χοιρου-
 γλα...

Αφού ξαταράκατε τους συντρό-
 φους του ανθρώπου, έμεινα
 για αρκετό καιρό στο νησί
 της Κίρκης. Όταν αποφάσισα
 να φύγουν η Κίρκη συμβούλεψε
 τον Οδυσσέα να κατέβει στον
 Άδη, να βρει τον μαίτη Τειρε-
 σία, να τον ρωτήσει πώς θα
 έρθατε στην Ιθάκη.

Οδυσσέα!!!
 Η Κίρκη έκανε
 τους συντρόφους
 χοιρούκια!!!

Κάτε τους
 συντρόφους μου
 ανθρώπους!

Σου 'Αδν, σου Σειρήνες,
στη Σκύλλα και στη Χάρυβδη

Μπήκε ο Οδυσσέας στον Άδη.

Μπήκε ο Οδυσσέας στον Άδη. Έσκαψε λάκκο. Έσφαξε μύσα δύο αρνιά και πρόσφερε δώρα στους πεθαμένους, αλεύρι, ψάλα, κρασί, γέρι και μέλι. Τότε μαζεύτηκαν πολλοί γέκροι τριγύρω. Ο Οδυσσέας συνομίλησε με τη Ληστέρη του, τον Αχιλλέα, τον Αγαμέμνονα και άλλους ηρώες που σκοτώθηκαν στην Τροία.

Ο Μάγισ Τειρεσίας συνομίλησε με τον Οδυσσέα.

Το γέρω Τειρεσία

Ο Ποσειδώνας σε μισεί, γιατί τώφωσες τον γιό σου τον Πολύφημο.

Μόλις φτάσεις στο νησί του Ηίου μην πειράξεις τα βόδια του.

Φεύγοντας απ' τον Άδη, ο Οδυσσεύς και οι σύντροφοί του
 έφθασαν προ ησπέρων Σειρήνων. Αυτές μαίφενται τους
 ναυτικούς με το γλυκό τραγούδι τους, κι όταν έφθα-
 σαν, ο Οδυσσεύς όπως τον είχε συμβουλέψει η Κίρκη,
 βουλώσε τα αυτιά των σύντροφων του με κέρι. Τους
 διέταξε να τον δέσουν μέσα σφιχτά στο καράβι.

Πλοσιάζοντας εις Σειρήνες μαίφενται απ' το γλυκό τους
 τραγούδι και τους παρακαλούσε να τον λύσουν. Μα
 εκείτοι τον έδεσαν πιο σφιχτά, ώσπου απομακρύνθη-
 καν, και δεν ακούβεται πια το τραγούδι των Σει-
 ρήνων.

Στη Σκύλλα και στη Χάρυβδη

Η Χάρυβδη ρουφούσε το νερό της θάλασσας και έπιγε τα καράβια. Δεν την πλησίασαν και γλίτωσαν.

Από το άλλο μέρος όμως η Σκύλλα, κουλουριασμένη στη σπηλιά της, έβλεπε τα έξι γοβερά κεφάλια της αρπάξε έξι σκυρόφους και τους έφαγε. Πέρασαν κλαίγοντας από το γοβερό σκενό και βρέθηκαν στην ανοιχτή θάλασσα.

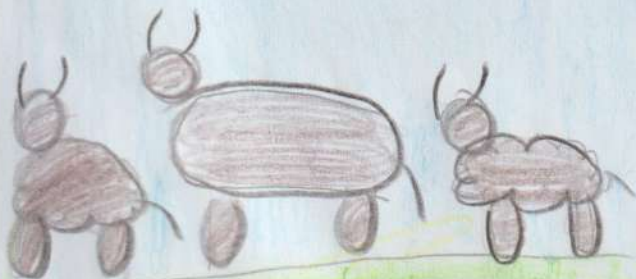
81
Σε γησί σου Άλβου. σε γησί της
Μαδυφώς και σε γησί των Φαιάκων

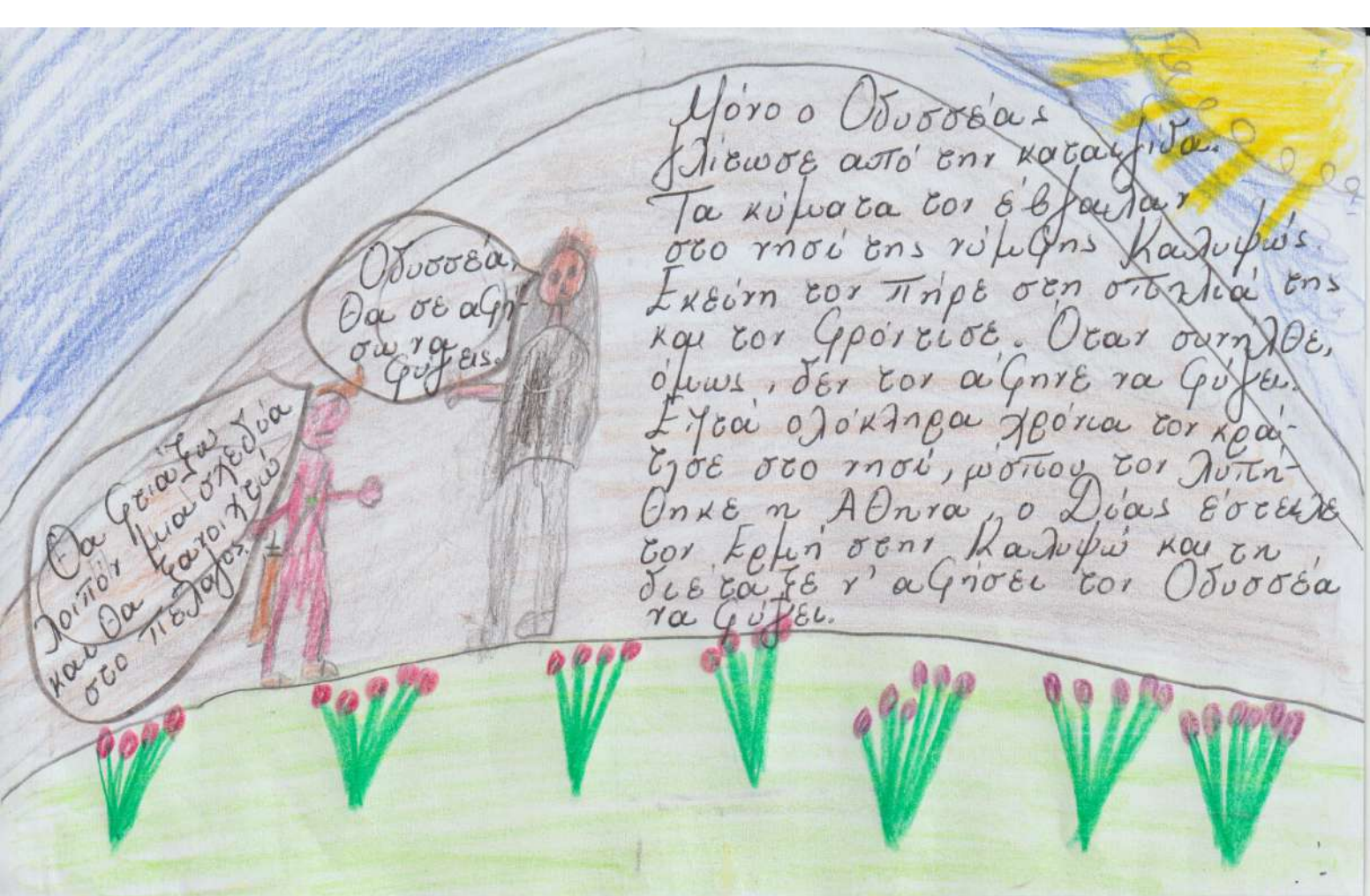
Μετά από πολλά μερόνυχτα στη
θάλασσα, έφθασαν στο γησί του
Θεού Ηλιου.

Εκεί έβοσκαν τα παχιά
βόδια του Θεού. Θυμή-
θηκε τότε ο Οδυσσεύς
τα λόγια του Τειρεσία και
παρακαλούσε τους συγγέ-
νους του να φύγουν μακριά
απ' το γησί αυτό.

Μα εκείτοι ήσαν πολύ κουρασμέ-
νοι και δε δέχονταν. Όταν τους τε-
λειώσαν τα πρόβατα, έμειναν με-
ρικές μέρες ησυχασμένοι. Μια μέρα
όμως, που ο Οδυσσεύς κοιμόταν,
έσφαξαν μερικά βόδια και τα έ-
φησαν. Μόλις ξύπνησε ο Οδυσσεύς
ήσαν αρχαί. Μόλις έφυγαν από το
γησί ο Δίας τους έστειλε αίφρια
κατακλιδα και Θεοράτα κύματα.

Μόνο ο Οδυσσεύς
βίωσε από την καταχνιά.
Τα κύματα του έβγαλαν
στο γούνο της γύφης Καλυψώς.
Έκείνη του πήρε σση στο κλάμα της
και του φρόντισε. Όταν σατηθέ,
όμως, δει του αγνή τα φύγει.
Έτσι ολόκληρα χρόνια του κραί-
τησε στο γούνο, μόνου του λυπη-
θηκε η Αθήνα, ο Δίας έσπευξε
του έρη σση Καλυψώ και τη
δέταξε γ' αγήσει του Οδυσσέα
τα φύγει.

Έγραψε λοιπόν μια σχεδία και φαροί-
χηκε στο πέλαγος. Δεκαεπτά μέρες τα-
ξίδευε και κόρρευε να φτάσει σση Ιθάκη.
Τότε όμως του είδε ο Ποσειδώνας, που
έβουχε να περνάει από εκεί. Χτύπησε
με την τριαιτά του τη Θάλασσα και σήκω-
σε μεγάλα κύματα. Έτσι έγρασε στο
γούνο των Φαιάκων.

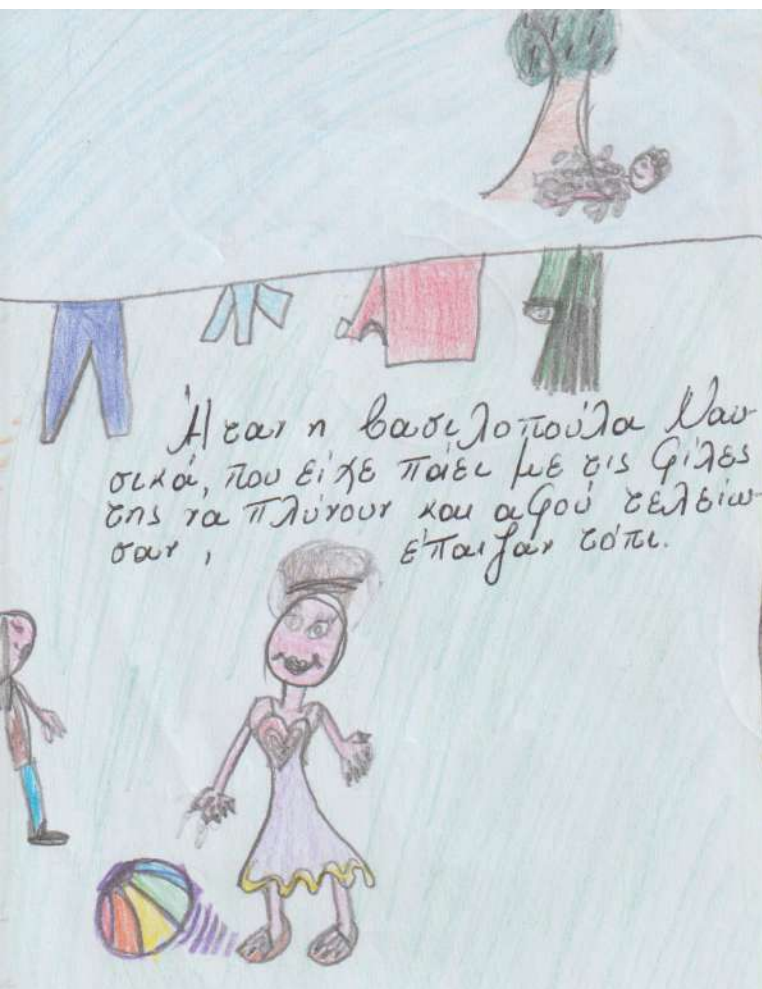
Στο νησί των Φαίακων

Με τη βοήθεια μιας θαλάσσιας
Θεόητας της Λευκοθέας, βγήκε
ζυγρός σε ένα ακροφιάλι. Ξάπλωσε
κάτω από μια ελιά, σκεπάστηκε
με φύλλα και κοιμήθηκε βαθιά.
Την επόμενη μέρα όμως τον ξύπνη-
σαν κάποιες χαρούμενες φωνές.

Η Νανσυκά λυπήθηκε τον Ίενο και τον οδήγησε στο παλάτι του πατέρα της, του Αλκίνοου. Εκείνος τον φιλοξένησε, κι όβελ και θύσαν τα γάγε, ο μουσικός του παλατιού έπαιξε τη λύρα του.

Ήταν η βασίλισσα Νανσυκά, που είχε πάει με τις φίλες της τα πλύουτ και αφού δελβίωσαν, έπαιζαν τότε.

Για τα θυμώσις σε τα κατόρθωματα των Αχαιών στην Τροία...

Είμαι παλιός συζητημένος.
Είμαι Οδυσσεύς.

Την άλλη μέρα...

Επιέλους θα θυρίσω πίσω στην πατρίδα μου, με τη βοήθεια των Φαιάκων.

Ο Οδυσσεύς στην Ιθάκη

Χαράματα έγρασε τια σση
Ιθακη. Ομως νηιρξε οφιχηη
και δετ το καταλαβε.

Φύγε
οφιχηη
μακριά!

Οδυσσέα πρόσεχε!
Στο πατάει σου έχου
Κπει ποττοι μεησεήρες,
Που καθε μέρα τρώε και
πίου και θέλου
τα πατέρου σου
ση Πητελόπη, τη
Ζυταίκα σου και τα
Ζιτου βασιλιάδες
ση Ιθακη. Η Πητελόπη ομως
κλαίει και σε περιμέτει.

Επιτέλους
ερίσκομαι σση
Ιθακη. Μπορώ
να φιλήσω το χώ-
μα της πατρίδας
μου.

Η θεά Αθηνα αφού μεταμόρφωσε τον Οδυσσέα σε ζηνιαίο,
για να είναι αφηώριστος, του ζηνεσε να πάει σση καλύ-
βα του πλοού χοιροβοσκού του, του Εύμαιου και να περι-
μέτει εκεί τον Ζυρισμό του ζου του, του Τηλέμαχου που
έρχεται από τα Ίδη. Είχε πάει σση Πάλο και σση Σηαί-
ρη για να μαθετ τεία για τον πατέρα του.

Θα σε μεταμορφώσε
Οδυσσέα σε ζηνιαίο,
καιεις τα μηη μηό-
ρει να σε αναζητιδέι.

Θα ζιτου όλα οίως
ακριβώς μου τα
είηες.

Τηλέμαχος

Έτσι, Ήναιρος πήρε στην καλύβα του
Εύμαιου. Εκείνος δεν τον φώτισε, όμως
τον φιλοξένησε πρόθυμα. Την αΐτη
μέρα έγρασε και ο Τηλέμαχος.

Εύμαιος

Τηλέμαχε
μείνε με τον
Ξένο, γαίω στην
πόλη, στη μητέ-
ρα σου τα έτη
ηω ό'τι ξυρι-
σες!

Οδυσσεύς

Ζαι έμείναι μόνο Οδυσσεύς και Τηλέμαχος, ηρθε η
Αθηνά κι έδωσέ σοι Οδυσσέα την πρώτη του μορφή.

Παιδί μου,
ξυρίσα

Πατέρα,
χρόνια σ'όκητρα
σε περίμενα!

Θα καταστρώ-
σουμε ένα σχέδιο
για να μωρέσου-
με τα σκοτώ-
σουμε τους
μησοχηρες.

Έφεισα, η Αθηνά ηρθε πάλι
κι έκατε τον Οδυσσέα Ήναιρο.

4
Ο Τηλέμαχος, ο
Οδυσσεύς και ο Εύμαιος
έφθασαν στο παλάτι. Πάτη-
σε ο Οδυσσεύς για πρώτη
φορά μετά από είκοσι χρό-
νια το χώμα της αυλής του.

Κατόπιν δει τον
αναγνώρισε. Μότο ο
Αργός, το πιστό σκυλί του, που
φέρκο πια περιμενε το αφε-
γετικό του να γυρίσει. Όταν
το είδε να μπαίνει στην αυ-
λή, κούνησε την ουρά του χα-
ρούμενο.

Μετά από λίγο ο Αργός, αφού είδε
τον Οδυσσεύα που γύρισε, ξεψύχησε.

0 Οδυσσεύς σκοτώνει τους φηροσίπες

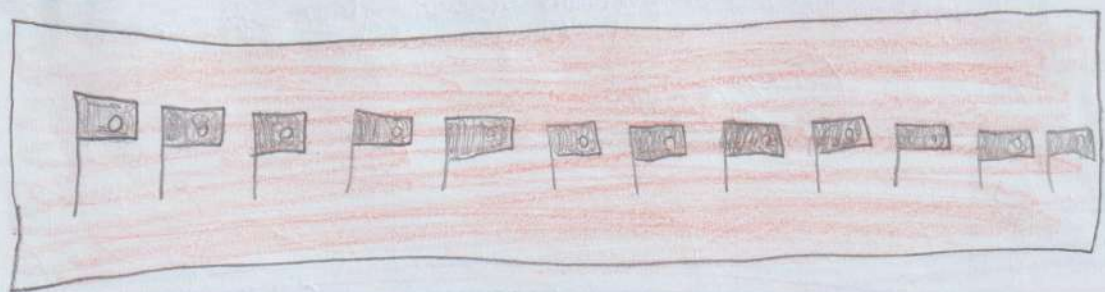
Ο Οδυσσεύς αφού μίλησε στο σπίτι του και είδε τους μισηστές, τα έρωτα, τα πύργια, καίθησε κι εκείνος τα φάει, όπως είχε συμφωνήσει με τον Τηλέμαχο. Εκείνοι τον κορόιδευαν, τον χτυπούσαν και του έλεφαν να φάει. Την επόμενη όμως ημέρα...

Η Πηνελόπη, τα φέρεις το γόφο του Οδυσσέα, τα βάλει του και τα δώδεκα τσεκούρια του που είχα μια εργασία κορούφι.

Πηνελόπη

Αθλητά, θα κοίτω ότι μου πεις.

Ακούστε με, μισηστές! Όποιος μισεί με θα μισήσει η καρδιά σου γόφου και τα φέρεις στα βέλος, που θα τραβήξει μέσα από τις δώδεκα τσεκούριες, θα γίνει αίμα μου.

Είναι πολύ εύκολο να τα κηραφέρω!

Οι μνηστήρες, ο ένας μετά
το άλλο δοκίμαζαν να
κατέβουν, δεν μπόρεσε να
ξεπεράσει τη χορδή.

Είμαι τόσο δύσκο-
λο...

Ο Οδυσσεύς ζήτησε να δο-
κιμάσει, ενώ η Αθηναίη του
είχε δώσει την πρώτη του
μορφή, μόλις έβγαζε η Πηνε-
λόπη.

Να δοκι-
μασω;

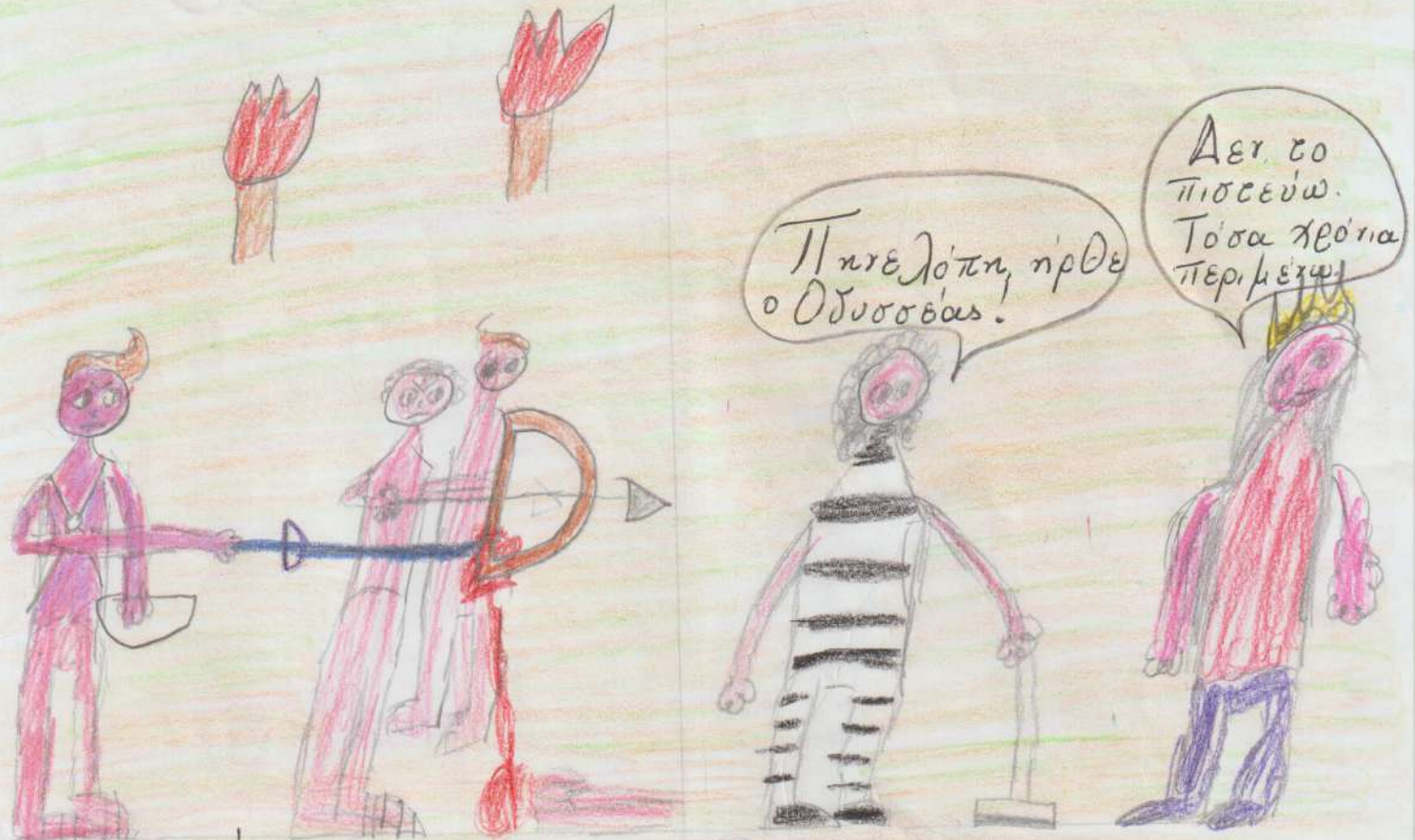
Αφού τα κατάφερε, οι μνηστήρες αμέσως κα-
ταλάβαγ ποιος ήταν και τρώμαζαν.

Ο Εύμαιος και η Ευρύ-
κλεια έκλεισαν όλες
τις πόρτες και
άρχισε αιχμη-
ρή μάχη. Δίπλα
του ήταν και ο
Τηλέμαχος.

1 Τους σκότωσαν όλους.

Η Ευρύκλεια πήγε στην Πηλελόπη να της πει πως ήρθε ο Οδυσσεύς.

Πηλελόπη, ήρθε ο Οδυσσεύς.

Δει το πιρσεύω. Τόσα χρόνια περιμέτω

Όταν όμως βεβαιώθηκε πως ο Ίριος ήσαν ο Οδυσσεύς, τον αγκάλιασε κι έκλαψαν και οι δύο από χαρά!

 Οι συγγενείς των
 μησοήνων πήγαν στην
 σφέτοι στο παλάτι να
 βρουν τον Οδυσσέα, κι
 αφού δεν τον βρήκαν εκεί...

πήγαν στο κτήμα του
 Λαέρτη. Τότε ο Οδυσσέας
 και ο Τηλέμαχος πήραν τα
 όπλα και έτοιμάστηκαν για
 μάχη.

Όμως ήρθε η Θεά Αθηνά.

Τότε όλοι αβήσαν τα όπλα τους
 κι ορκίστηκαν πίστη στον Οδυσσέα.
 Έβησε ευτυχισμένος και βράσιζε
 φε πολλά χρόνια στην αγάπη-
 μένη του πατρίδα.

